

кажа, кога закона счита невмѣняемо едно лице, което е извършило прѣстѣпление по принуждение. Че за да се счита такава невмѣняемостъ, изисква се принудителната сила да е застрашавала неговото съществуване като човѣкъ; второ, изисква се да не е имало врѣме да се обади на властитѣ и до толкова щото само извършването на прѣстѣплението е могло да спаси живота му. Безъ тия двѣ условия нѣма никакѣ невмѣняемостъ. Нѣма защо прочее, да злоупотрѣблявамъ вашето търпение съ опровержението на такива дрѣбни извинения. Ще кажа само, че К. Поповъ е можалъ да избѣга, че една чета не може да има войници по принуждение, че отъ нейнитѣ членове се изисква храбростъ и прѣданностъ на идеята. Азъ не мисля, че по-вече опровержения трѣбва да правя, на едно такова безоснователно домогване. По тоя начинъ азъ считамъ, че фактътъ на прѣстѣплението сж е състоялъ, че никаква невмѣняемостъ не може се смѣта въ полза на подсѣдимия и че по никакъвъ начинъ нѣмаме възможностъ да признаемъ нѣщо таквозъ, което да облѣгчава участъта му. Ще видимъ послѣ, каква е отговорността за участие въ подобна чета и какво е наказанието за това.

Нека минемъ сега къмъ третото прѣстѣпление: заговора противъ особата на Негово Царско Височество. Всичко онова, което азъ казахъ отзарана по отношение на заговорщика Миларова, не ще съмнѣние, безусловно се примѣнява и по отношение на К. Попова. Поповъ не се ни най-малко домогва до нѣщо таквозъ, което да показва, че той не е взималъ участие въ заговора. Самопризнанието на Миларова, неговий дневникъ, който подкрѣпя това самопризнание, а сѣтнѣ и самопризнанието на Попога — сж ясно доказателство за участието му въ прѣстѣплението. «Бѣхме, каза К. Попогъ, въ централната гостилница, приказвахме да съставимъ съзаклятие, състави се планъ за изпълнението му, пратихме Мусевича за одобрѣние на плана, получихме пари и раздѣлихме си ги, зимахме по единъ револверъ, отидохме даже да ги испитваме да ли добръ стрѣлятъ». Впрочемъ, азъ не помня да ли Поповъ ясно призна, че сж ходили да ги испитватъ или и тамъ се домогваше до нѣщо; въ всѣки случай, азъ не давамъ голѣма важностъ на това. Ако той се силава на нѣкое подобно обстоятелство, било че револверъ не е зималъ, или че не е ходилъ да търми, то това е записано на съответствующето мѣсто,